

Księga znaku

- a. Wersja podstawowa pozioma
- b. Wersja podstawowa okrągła
- c. Kolorystyka
- d. Typografia
- e. Warianty w skali szarości
- f. Warianty achromatyczne
- g. Warianty achromatyczne negatywowe
- h. Pole ochronne
- i. Wielkość minimalna
- j. Właściwe aplikowanie na tłach

Księga znaku

a. Wersja podstawowa pozioma

Logo w wariantach podstawowych występuje na białym tle. Ma ono dwie wersje: poziomą i okrągłą.

Wersja podstawowa pozioma składa się z dwóch elementów:

1. Część graficzna – sygnet – zilustrowany symbol parku wpisany w formę koła.
2. Część typograficzna – logotyp – nazwa parku pisana obok w dwóch wierszach. Kolor napisu jest ciemnoszary (określony dokładniej w dalszej części książki).

Kolorystyka znaku jest ściśle określona. Układ i wzajemne proporcje ww. elementów w obydwóch wersjach są stałe i nie mogą być zmieniane.

Wigierski
Park Narodowy

Księga znaku

b. Wersja podstawowa okrągła

Wersja podstawowa okrągła składa się z dwóch elementów:

1. Część graficzna – sygnet – zilustrowany symbol parku wpisany w formę koła.
2. Część typograficzna – logotyp – nazwa parku wpisana po obwodzie sygnetu. Napis w kolorze czarnym umieszczony jest na jasnoszarym otoku (kolor określony dokładniej w dalszej części książki).

Księga znaku

c. Kolorystyka

Obok zdefiniowano szczegółową specyfikację kolorów użytych w podstawowej poziomej wersji logo.

Precyzyjnie określono wartości dla przestrzeni kolorów CMYK (wykorzystywanej w druku), RGB (wykorzystywanej do wyświetlania na ekranach) oraz w zapisie szesnastkowym (znajdującym zastosowanie w internecie). Przestrzeń używanych kolorów jest zależna od specyfiki projektu.

Wigierski
Park Narodowy

CMYK:
85 · 8 · 0 · 23
RGB:
0 · 136 · 185
HEX:
#0088B9

CMYK:
57 · 63 · 76 · 62
RGB:
68 · 52 · 37
HEX:
#443425

CMYK:
40 · 0 · 85 · 20
RGB:
148 · 172 · 59
HEX:
#94AC3B

CMYK:
0 · 0 · 0 · 80
RGB:
88 · 88 · 88
HEX:
#585858

Księga znaku

c. Kolorystyka

Obok zdefiniowano szczegółową specyfikację kolorów użytych w podstawowej okrągłej wersji logo.

Precyzyjnie określono wartości dla przestrzeni kolorów CMYK, RGB oraz w zapisie szesnastkowym.

CMYK:
85 · 8 · 0 · 23
RGB:
0 · 136 · 185
HEX:
#0088B9

CMYK:
57 · 63 · 76 · 62
RGB:
68 · 52 · 37
HEX:
#443425

CMYK:
40 · 0 · 85 · 20
RGB:
148 · 172 · 59
HEX:
#94AC3B

CMYK:
0 · 0 · 0 · 20
RGB:
216 · 216 · 216
HEX:
#D8D8D8

CMYK:
0 · 0 · 0 · 100
RGB:
0 · 0 · 0
HEX:
#000000

Księga znaku

Na potrzeby systemu identyfikacji wizualnej skomponowano gamę trzech kolorów identyfikujących park. Kolorystyka trzech poziomych pasków jest charakterystycznym elementem graficznym parku we wspólnym systemie identyfikacji wizualnej Polskich Parków Narodowych.

Obok zdefiniowano szczegółową specyfikację triady dla przestrzeni kolorów CMYK, RGB oraz w zapisie szesnastkowym.

c. Kolorystyka

CMYK:
85 · 8 · 0 · 23
RGB:
0 · 136 · 185
HEX:
#0088B9

CMYK:
57 · 63 · 76 · 62
RGB:
68 · 52 · 37
HEX:
#443425

CMYK:
40 · 0 · 85 · 20
RGB:
148 · 172 · 59
HEX:
#94AC3B

Księga znaku

d. Typografia

W logotypie zostały użyte kroje pisma z rodziny Helvetica Neue LT Pro.

W wersji okrągłej zastosowano odmianę 55 Roman, a w wersji poziomej odmianę 45 Light.

HELvetica NEUE LT PRO
55 ROMAN

Wigierski
Park Narodowy

HELvetica NEUE LT PRO
45 LIGHT

Księga znaku

e. Warianty w skali szarości

Znaki w wersji okrągłej i poziomej w wariantcie w skali szarości.

Element graficzny w sygnecie został przedstawiony w odcieniach jednej barwy – wykorzystuje barwy przejściowe – odcienie szarości od czerni do bieli.

Typografia w obydwóch wersjach pozostała bez zmian. Nie zmienił się również kolor otoku w wersji okrągłej.

Wersja monochromatyczna powinna być używana, gdy lepiej spełnia założenia projektu, lub gdy takie są ograniczenia techniczne (np. druk czarno-biały).

Wigierski
Park Narodowy

Księga znaku

f. Warianty achromatyczne

Obok pokazano znaki w wersji okrągłej i poziomej w wariacie achromatycznym.

Element graficzny w sygnecie został przedstawiony w postaci tylko dwóch barw – czerni i bieli. Kształt koła został dopełniony czarnym obrysem.

W wersji okrągłej otok jest biały z czarnym obrysem dookoła. W wersji poziomej kolor liter został zmieniony na czarny.

Wersja monochromatyczna powinna być używana, gdy lepiej spełnia założenia projektu, lub gdy takie są ograniczenia techniczne (np. grawerowanie).

Wigierski
Park Narodowy

Księga znaku

g. Warianty achromatyczne negatywowe

Obok pokazano znaki w wersji okrągłej i poziomej w wariantcie achromatycznym negatywowym.

Element graficzny w sygnecie został przedstawiony w postaci tylko dwóch barw – czerni i bieli. Kształt koła został dopełniony białym obrysem.

W wersji okrągłej otok jest czarny z białym obrysem dookoła. W wersji poziomej kolor liter został zmieniony na biały.

Wersja monochromatyczna powinna być używana, gdy lepiej spełnia założenia projektu, lub gdy takie są ograniczenia techniczne (np. nadruk jednym kolorem na gadżecie reklamowym).

Księga znaku

h. Pole ochronne

Pole ochronne to przestrzeń wokół znaku, w której nie powinien znaleźć się żaden obcy graficznie element. Pozostawienie przestrzeni wokół znaku jest niezbędne dla zachowania jego czytelności.

Do wyznaczenia pola ochronnego należy użyć półtorej wysokości litery „P” z logo w jego 100% wielkości.

Sposób wyznaczania pola ochronnego:

- w wersji okrągłej: odległość $1\frac{1}{2}P$ od krawędzi otoku;
- w wersji poziomej: odległość $1\frac{1}{2}P$ od dolnej, lewej i górnej krawędzi koła sygnetu oraz odległość $1\frac{1}{2}P$ od prawej krawędzi liter logotypu.

Pole ochronne w wersjach w skali szarości i monochromatycznych wyznaczamy w taki sam sposób jak w wersji podstawowej.

$\text{P} \times 1,5$

$\text{P} \times 1,5$

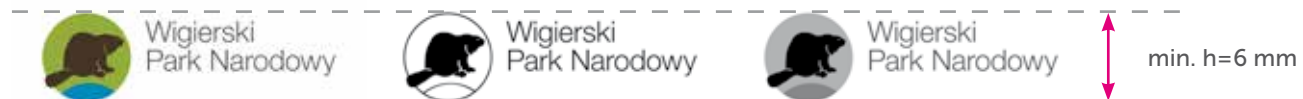
Księga znaku

i. Wielkość minimalna

Wielkość minimalna określa rozmiar, poniżej którego nie należy pomniejszać logo, aby nie stracić jego czytelności.

Dla wersji poziomej wartość ta została ustalona na 6 mm, a dla wersji okrągłej na 12 mm wysokości znaku

Dla wszystkich wariantów (wersja podstawowa, w skali szarości, monochromatyczna) przyjęto taką samą wartość wielkości minimalnej.

Księga znaku

Prawidłowa aplikacja na kolorowym tle wymaga wyboru właściwej wersji znaku.

Na bieli, na tłach zbliżonych do naturalnego koloru papieru (bardzo jasne żółcie i szarości) oraz na aplach koloru o bardzo małym nasyceniu stosujemy podstawową wersję znaku (w wariantcie okrągłym lub poziomym).

j. Właściwe aplikowanie na tłach

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Księga znaku

Na jednolitym, słabo nasyconym tle możemy również stosować wersję monochromatyczną znaku (okrągłą lub poziomą).

Wybór tej wersji logo powinien być podyktowany założeniami projektowymi lub ograniczeniami technicznymi (np. możliwość druku tylko jednym kolorem farby).

j. Właściwe aplikowanie na tłach

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Wigierski
Park Narodowy

Księga znaku

Na jednolitym tle o dużym nasyceniu stosujemy logo w wersji achromatycznej negatywowej (okrągłe lub poziome).

j. Właściwe aplikowanie na tłach

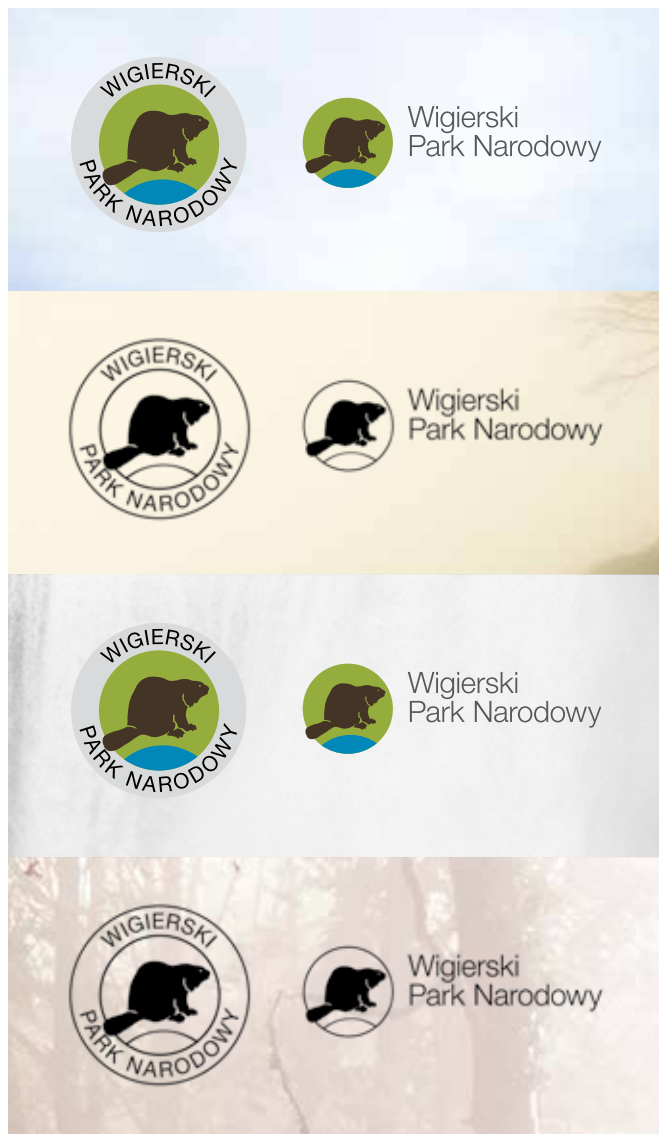
Księga znaku

Umieszczając logo na tle zdjęciowym należy ocenić stopień nasycenia konkretnego fragmentu tła.

Na tle zdjęciowym o małym nasyceniu koloru stosujemy logo w wersji podstawowej lub achromatycznej (okrągłe lub poziome).

Na tle zdjęciowym o dużym nasyceniu koloru stosujemy logo w wersji achromatycznej negatywowej (okrągłe lub poziome).

j. Właściwe aplikowanie na tłach

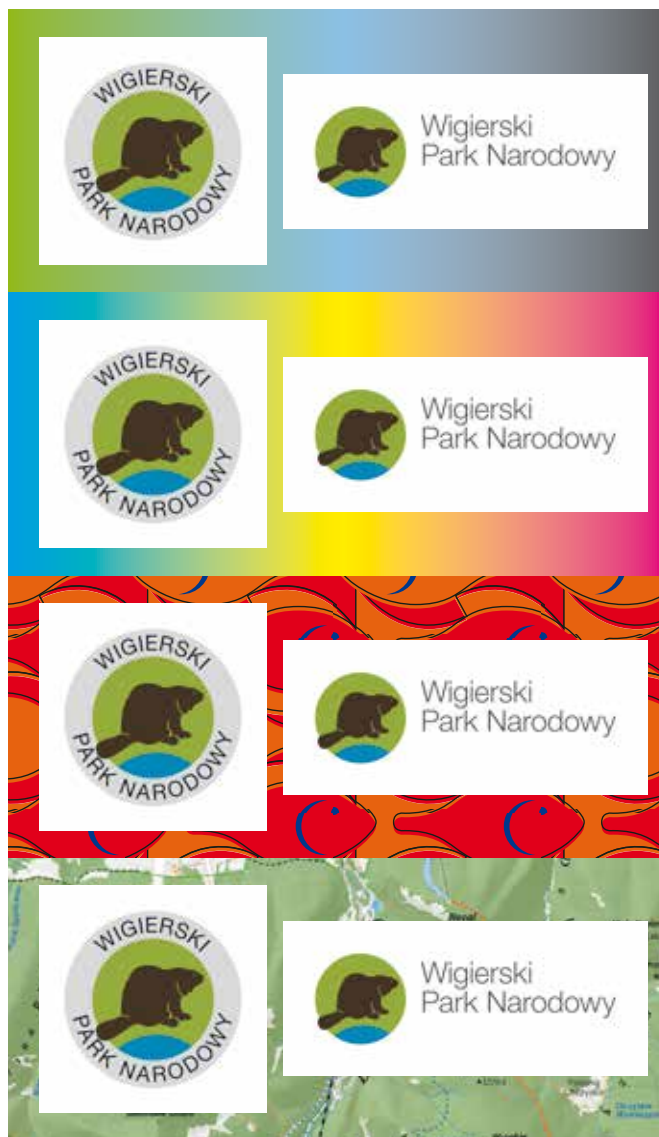

Księga znaku

Jeżeli umieszczenie logo bezpośrednio na tle powoduje utratę czytelności znaku, należy umieścić znak na białej apli wielkości co najmniej pola ochronnego. Sposób wyznaczania pola ochronnego został szczegółowo opisany w punkcie h. niniejszej książki znaku.

Użycie pola ochronnego będzie niezbędne w przypadku, gdy tłem dla znaku będzie grafika ze skomplikowaną teksturą, fragment mapy, mocno kontrastowe zdjęcie itp.

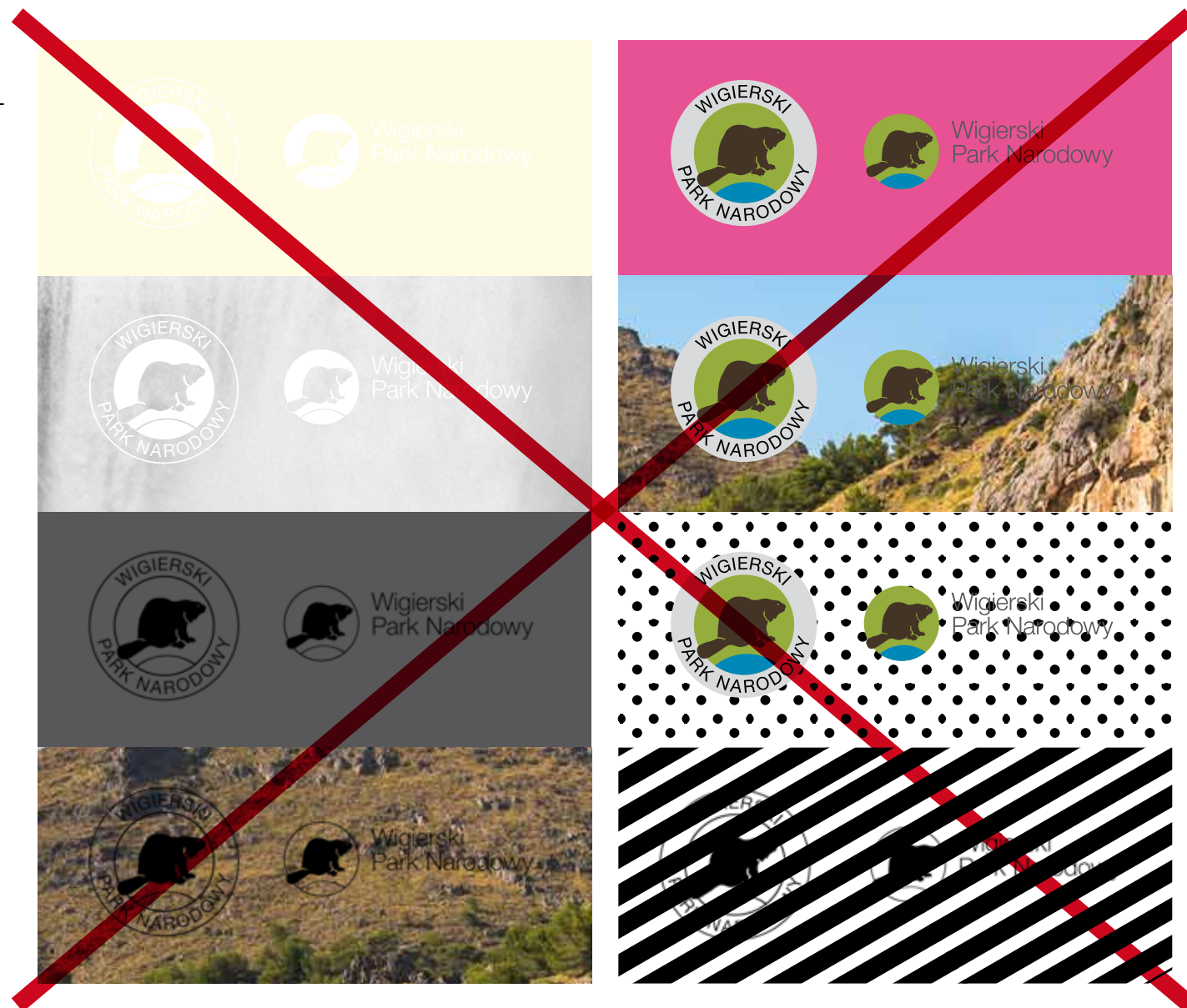
j. Właściwe aplikowanie na tłach

Księga znaku

j. Właściwe aplikowanie na tłach

Wybranie niewłaściwej wersji znaku dla danego tła, lub niezastosowanie pola ochronnego spowoduje utratę czytelności i rozpoznawalności logo. Jest to błąd, którego należy unikać.

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

design: BrandNewIdea.eu